



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Čestmíra Slaného a soudkyň JUDr. Olgy Petrové a JUDr. Miluše Čechurové ve věci žalobce: **Stavební bytové družstvo XXX, družstvo** se sídlem, zastoupené JUDr. Blahoslavem Mazourkem, advokátem se sídlem Praha 10, Vyžlovská 38, proti žalovaným: 1/ **M. S.**, nar. xxx a 2/ **M. S.**, nar. xxx, oba bytem xxx, **o vyklizení bytu**, k odvolání žalovaných proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 24. června 2008, č.j. 18C 431/2007-19,

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně **s e** ve výroku o věci samé **p o t v r z u j e**.

Ve výroku o nákladech řízení **s e** rozsudek soudu I. stupně **m ě n í** tak, že se žalobci náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Žalobci se nepřiznává náhrada nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil oběma žalovaným povinnost vyklidit byt č. xxx, o velikosti 3+1 s příslušenstvím, situovaný ve xxx. podlaží domu č.p. xxx v xxx a vyklizený jej žalobci předat do tří měsíců od právní moci rozsudku po zajištění přístřeší. Současně žalovaným uložil povinnost zaplatit žalobci společně a nerozdílně na nákladech

řízení 7.900,-- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Blahoslava Mazourka, advokáta.

Při svém rozhodování vyšel ze zjištění, že vlastníkem domu, ve kterém se sporný byt nachází, je žalobce, jehož členy a nájemníky předmětného bytu se žalovaní stali 27.7.1983. Dopisem žalobce z 24.11.2005 byla žalovaným dána výstraha před vyloučením z družstva z důvodu nezaplaceného nájemného a úhrad za plnění poskytovaná s užíváním bytu za červenec – říjen 2005 ve výši 12.192,-- Kč + poplatku z prodlení ve výši 3.963,-- Kč a současně byli vyzváni k úhradě celkové částky 16.155,-- Kč do deseti dnů od doručení výstrahy. Na základě dopisu žalované z 12.12.2005 sdělilo představenstvo žalobce dopisem z 18.1.2006 žalovaným, že jim k zaplacení dluhu stanoví lhůtu do 30.4.2006. Žalovaní však nejen dluh v prodloužené lhůtě nezaplatili, ale ten ještě k 1.7.2006 vzrostl na 47.386,-- Kč + + poplatky z prodlení 21.993,-- Kč a proto žalobcovo představenstvo rozhodlo usnesením č. 169/06 ze dne 17.7.2006 o vyloučení žalovaných ze SBD XXX pro porušení povinnosti člena družstva uvedené v čl. 13 písm. c) stanov. Proti tomuto rozhodnutí podali žalovaní odvolání, které však shromáždění delegátů družstva usnesením D.1. ze 14.12.2006 zamítlo a rozhodnutí představenstva č. 169/06 ze 17.7.2006 potvrdilo.

Zejména na podkladě těchto zjištění soud I. stupně uzavřel, že žalovaní byli ze SBD XXX vyloučeni a protože nepodali u soudu žalobu na určení neplatnosti vyloučení z družstva, jejich členství v družstvu zaniklo (§ 231 odst. 1 obč. zák.) a spolu s ním zanikl podle § 714 obč. zák. i nájem předmětného bytu žalovanými. Ti tak sporný byt užívají bez právního důvodu a jsou povinni jej vyklidit za analogického použití § 712 odst. 5 ve spojení s § 711 odst. 2 písm. b) /správně písm. d)/ obč. zák. po zajištění přístřeší, když nepředložili žádné důkazy svědčící ve prospěch jiné bytové náhrady. Výrok o nákladech řízení soud I. stupně odůvodnil neúspěchem žalovaných ve věci (§ 142 odst. 1 o.s.ř.).

Proti tomuto rozsudku podali žalovaní včas odvolání a poukazovali v něm na svůj pokročilý důchodový věk a závažné zdravotní potíže s tím, že jakákoliv životní změna by jim mohla značně uškodit. Dlužné nájemné zaplatila jejich dcera dvěma platbami a dle sdělení účtárny bytového družstva je dlužné nájemné v plné výši splaceno. Z důvodu vážného zdravotního stavu žalovaného utratí značnou část financí za léky a proto žádají o prominutí poplatku z prodlení. S vyklizením bytu nesouhlasí a pravidelně měsíčně hradí nájem.

Žalobce navrhl potvrzení napadeného rozsudku.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které předcházelo jeho vyhlášení (§ 212 a § 212a o.s.ř.), v systému neúplné apelace (§ 205 a § 205a o.s.ř.), a odvolání neshledal důvodným.

Soud I. stupně vycházel z postačujících podkladů, učinil z nich správná skutková zjištění a věc též odpovídajícím způsobem posoudil po stránce právní. Ani v odvolacím řízení přitom nevyšlo najevo nic, co by mohlo vést k odchylnému posouzení věci.

Jak bylo v řízení prokázáno, vzniklo žalovaným právo společného užívání družstevního bytu manžely a současně jejich společné členství ve Stavebním bytovém družstvu XXX podle § 155 odst. 1, 172 odst. 2 a § 175 odst. 1 obč. zák. ve znění účinném do 31.12.1991, které se dnem 1.1.1992, kdy nabyla účinnosti novela provedená zákonem č. 509/1991 Sb., změnilo na společný nájem (§ 871 odst. 1 obč. zák.). Toto právo společného nájmu družstevního bytu manžely záviselo na trvání družstevněprávního vztahu. Členství žalovaných ve SBD XXX však zaniklo jejich vyloučením (rozhodnutí shromáždění delegátů ze 14.12.2006 bylo

žalovaným doručeno 2.1.2007), aniž by se žalovaní obrátili na soud s návrhem na prohlášení rozhodnutí o jejich vyloučení z družstva za neplatné (§ 231 odst. 1,4 a 5 obch. zák.), čímž zanikl ve smyslu ust. § 714 obč. zák. i společný nájem předmětného bytu žalovanými, kteří jej od té doby užívají bez právního důvodu. Žalobce se tak důvodně domáhal jeho vyklizení žalovanými (§ 126 odst. 1 obč. zák.). Soud I. stupně proto nepochybil, když žalobě vyhověl a správně také, za analogického užití § 712 odst. 5 obč. zák., vázal povinnost žalovaných byt vyklidit na zajištění přístřeší.

Z uvedených důvodů byl proto rozsudek soudu I. stupně ve výroku o věci samé jako správný podle § 219 o.s.ř. potvrzen.

Ačkoliv měl žalobce ve věci plný úspěch a měl by proto v souladu s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovaným, kteří úspěch neměli, odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o nákladech řízení změnil podle § 220 odst. 3 o.s.ř. tak, že žalobci náhradu nákladů řízení ve smyslu ust. § 150 o.s.ř. odepřel, a to vzhledem k pokročilému věku žalovaných, jejich zdravotnímu stavu a s ním spojeným nákladům na léky, které ze svých důchodů hradí, když úhrada nákladů řízení žalobci by jejich nepříznivou finanční situaci ještě více prohloubila.

Stejnou úvahou veden rozhodl odvolací soud i o nákladech odvolacího řízení (§ 224 odst. 1 a § 150 o.s.ř.).

Proti tomuto rozsudku **n e n í** přípustné dovolání, ledaže by na základě dovolání, podaného do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, dospěl odvolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

V Praze dne 20. dubna 2009

JUDr. Čestmír Slaný, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Martínková